

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

(Cauza C-477/17) ⁽¹⁾

[*Trimitere preliminară – Securitate socială – Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 – Legislație aplicabilă – Certificat A I – Articolul 1 – Extinderea beneficiului certificatului A I la resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru – Reședință legală – Noțiune*]

(2019/C 93/17)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Apelant: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Intimați: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Dispozitivul

Articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie trebuie interpretat în sensul că resortisanții țărilor terțe, cum sunt cei în discuție în cauza principală, care locuiesc și lucrează temporar în diferite state membre pentru un angajator stabilit într-un stat membru pot invoca beneficiul regulilor de coordonare prevăzute de Regulamentul nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și de Regulamentul nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 pentru a se stabili cărei legislații de securitate socială îi sunt supuși aceștia, având în vedere că locuiesc și lucrează în mod legal pe teritoriul statelor membre.

⁽¹⁾ JO C 357, 23.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln

(Cauza C-496/17) ⁽¹⁾

[*Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal al Uniunii – Articolul 39 – Statut de operator economic autorizat – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 – Articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf – Alt solicitant decât o persoană fizică – Chestionar – Colectarea de date cu caracter personal – Directiva 95/46/CE – Articolele 6 și 7 – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolele 5 și 6 – Prelucrarea datelor cu caracter personal*]

(2019/C 93/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deutsche Post AG

Pârât: Hauptzollamt Köln

Dispozitivul

Articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, analizat în lumina Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), trebuie interpretat în sensul că autoritățile vamale pot impune solicitantului statutului de operator economic autorizat să comunice numerele de identificare fiscală, atribuite în scopul prelevării impozitului pe venit, care privesc numai persoanele fizice care sunt împuternicite să îl reprezinte pe solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia și pe cele responsabile cu chestiunile vamale în cadrul său, precum și coordonatele centrelor fiscale competente în privința ansamblului acestor persoane, în măsura în care aceste date permit autorităților respective să obțină informații referitoare la încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau ale dispozițiilor fiscale ori la infracțiuni grave legate de activitatea lor economică, săvârșite de aceste persoane fizice.

(¹) JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de l'Augstākā tiesa – Letonia) – SIA „KPMG Baltics” agissant en qualité de curateur à la faillite de AS „Latvijas Krājbanka”/SIA „Kipars AI”

(Cauza C-639/17) (¹)

(Trimitere preliminară – Caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare – Directiva 98/26/CE – Domeniu de aplicare – Noțiunea „ordin de transfer” – Ordin de plată adresat de titularul unui cont curent obișnuit unei instituții de credit declarate ulterior insolubilă)

(2019/C 93/19)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA „KPMG Baltics” agissant en qualité de curateur à la faillite de AS „Latvijas Krājbanka”

Pârâtă: SIA „Kipars AI”

Dispozitivul

Un ordin de plată precum cel în discuție în litigiul principal, adresat de titularul unui cont curent obișnuit unei instituții de credit cu privire la un transfer de fonduri către o altă instituție de credit, nu intră în sfera noțiunii „ordin de transfer”, în sensul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009, și, prin urmare, nici în domeniul de aplicare al acesteia.

(¹) JO C 52, 12.2.2018.